

Istenem!

Itt a Földön elmúlt egy év Gyurka bácsi halála óta. A Te végtelen szeretetedből itt lehetünk Gyurka bácsi sírjánál. Ebben a találkozásban most egy személyes vallomást szeretnék tenni...

2010. július 3-ról -4-re virradó éjszaka álmomban kétszer találkoztam Gyurka bácsival, egy nyugodt harmonikus találkozásban. Szerény, a tőle megszokott hangon szólt, és azt mondta, hogy megbékélt és nagyon boldog. Felébredtem, majd újra elaludva álmodtam, ugyanúgy, mint előbb. Valaki egyszer ezelőtt megkérdezte tőlem, hogy üzent-e már valamit neked Gyurka bácsi? Meg kell, hogy valljam, egy kicsit derültem ezen a kérdésen. Nem értettem, miért kellene nekem üzennie, hiszen tudom, hogy most is velem van lélekben.

Ebben az álmomban valamit kérdeztem tőle. Erre ő a következőt mondta: „Olvasd el az 1Kor.14,3-at!”

Reggel elolvastam, és ebben a következő volt: „*Aki viszont prófétál, az emberek épülésére, buzdítására és vigasztalására beszél.*” Köszönöm most is ezt az üzenetet, hiszen mást sem szeretnék, mint ezt megvalósítani. Erre tettem fel az életem.

Kedves Gyurka bácsi, szeretnék most áthelyezkedni oda, ahol ti vagytok, a végtelen szeretet dimenziójába. Ahol ti egy Szeretet-Bokor Közösséget alkottok. Elképzelem, hogy most közösségi találkozótok van, ahol te vagy az elnök. A közösség házi feladata, az élet- és vagonközösség teljessége.

Ott biztosan megvalósul az, amit itt ebben az aionban megálmodtál, az egymást szeretés egydénáros osztozása.

Olyan jó rá gondolni, ahogy Szt. Pállal karonfogva sétáltok és elmondjátok egymásnak a megváltástanról szóló elképzeléseiteket. Bizonyára jót nevettek azon, ami itt, az idő dimenziójában, nézetkülönbség volt köztetek.

Gyurka bácsi, légy szíves átadni üdvözlötünket a közösség minden tagjának, akikre mi itt is szeretettel gondolunk! Ha szabad valamit külön kérnem, tőled, akkor mondd meg Dombi Feri bácsinak, hogy különleges módon segítsen nekem, hogy a Hang közösség a Lélek által szeretetben növekedjen. Különösen nagy szükség van a segítségére.

Istenem, kérjük áldásodat mindannyiunkra! Amen.

[MA]

Elhangzott 2011. június 25-én, Bulányi György sírjánál, halálának első évfordulóján tartott megemlékezésen.